

ikke være ligegyldigt i dette Forhold, om Selvmordet begaaes Dagen efter Forsikkringsens Tegnelse, eller det begaaes s. Ex 25 Aar efter, at den er tegnet, og efterat der i alle disse Aar er erlagt Præmie. Det forekommer mig, at ligesom man i det andet Thing har udeladt Dueller og Dødsstraf som Forhold, der ophavede Forsikringer, havde der været god Grund til, om ikke heelt at udelade Bestemmelsen om, at Selvmord medfører Forbrydelse af Forsikkringssummen, saa dog at gjøre en Forskjel og ikke lade ethvert Selvmord være nok til, at Forsikringen anses hævet. Jeg troer, at en Forandring er nødvendig, ikke just i Forhold til Selvmorderen og hans Efterladte, men i Forhold til de Mangfoldige, der i fuldkommen god Tro og i Tillid til at have god Sikkerhed have modtaget Policier i Pant eller til Cie, og som altsaa ville komme til at miste, hvad der er Deres, ved en Handling, med Hensyn til hvilken de ikke have kunnet udøve den mindste Control. Det skader i det Hele den Sikkerhed, som saadanne Policier ellers vilde være istand til at yde i de borgerlige Forhold, og vil tillige bidrage til at gjøre Indskrænkning i den Tilgang, som Anstalten kan vente af Interessenter. — Jeg tiltræder ganske, hvad der er blevet udtalt af forskjellige cerede Medlemmer om Nødvendigheden af, at der ansættes særlige Agenter, og jeg anseer det for nødvendigt, hvis Loven skal faae praktisk Betydning, at man kun ganske undtagelsesviis vil lade den bringe i Udforelse af Postmestrene og Postepedienter, af hvem der hverken kan eller bør ventes en saa særlig Interesse for denne Sag, som nødvendig er for at skaffe den fornødne Søgning. I Forhold af den Art maa der udøves en ganske anderledes omfattende Virksomhed end den, der kan udøves af Mænd, hvis Hovedgjerning ligger paa et ganske andet Omraade, og det er Noget, som selve Livsforsikringsanstaltens Erfaringer sikkert ville vise, at dens Udbredelse staaer i et directt Forhold til den Nidsjærhed og Dygtighed, hvormed de enkelte Agenter arbeide. Jeg er overbevist om, at der findes Steder i Landet, hvor disse særlige Agenter ved deres Virksomhed have tilført Anstalten mange Forretninger, og andre Steder, hvor

Mangelen paa Agenter eller dog paa dygtige Agenter har medført, at Anstalten saa godt som slet ikke benyttes. Jeg vil ogsaa ansee det for meget ønskeligt, at der tillige bliver givet disse Agenter Ret til i alle de Forsikringsformer, som kendes, at modtage Indbetalinger, hvilket de ikke kunne nu. Jeg tilstaaer, at jeg i det Hele taget bevæger mig med nogen Usikkerhed i disse Forhold, fordi man maa være inde i en Mangfoldighed af Sager for at kunne udtrykke sig med Bestemthed, men tager jeg ikke fejl, saa gjælder nu den Regel med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad disse Agenter omkring i Landet tør modtage, at de tør modtage Livrenteanstaltens Indbetalinger, men at de ikke tør modtage Livsforsikringsanstaltens Indbetalinger, eller ogsaa er det omvendt. (Jeg er: Det er omvendt!). Nu vel, altsaa det er omvendt. Denne Forskjel, forekommer det mig, er meget urimelig; en saadan Adskillelse synes mig ikke kan have nogen virkelig sand og god Grund. Der er omtalt for mig et Tilfælde, hvor en Agent havde indsendt sammen med de Præmier, som han maatte modtage, sit eget Contingent for den Afdeling af Selskabet, som han ikke maatte modtage Præmier for, og dette medførte en Slags Casuation af hans Præmieindbetaling og en Tilrettevisning (Modsigelse af J e n g e r). Men hvordan dette end forholder sig, synes det mig rigtigt, at, hvor der er Agenter, bør de kunne modtage Indbetalinger af alle Slags. Det er blot til Forvirring for Folk, at de kunne indbetale en Akt og ikke en anden, og navnlig naar man tænker sig Forholdene ordnede paa en saadan Maade, at Præmierne skulde komme ind ved smaa Bidrag af Almuesmænd omkring paa Landet. Det forekommer mig nødvendigt at stille Anstaltens Agenter med stor Myndighed i den Henseende; thi derved vil det være muligt for dem at faae indsamlet de smaa Bidrag rundt omkring fra de forskellige Indtegnede, hvilket de mange Gange maae gjøre paa den Maade, at de den ene Uge eller Maaned opgive at faae Noget og den næste faae det dobbelte Bidrag; hvis ikke den Slags smaa Arrangementer kunne træffes mellem Agenten og de Forsikrede i